

РЕШЕНИЕ

№ 7010

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7994** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез адв. А., срещу Решение от 15.01.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7-и състав, постановено по НАХД № 13226/2019 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление № К-0049181/22.03.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП. С отмененото от СРС НП, на основание чл.208 вр. чл.114, т.2 от Закона за туризма /ЗТ/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Г., е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 лева, за нарушение на чл.114, т.2 от ЗТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че от събраните в производството доказателства се доказва осъществяване от обективна страна на състава на нарушението по чл. 114 т. 2 от ЗТ. Не били допуснати нарушения на процедурата при съставянето на актовете, деянието било описано детайлно и правилно правно

квалифицирано, а санкцията наложена в минималния установен от закона размер. Претендира, че документа, въз основа на който районният съд е направил своите заключения - договор за наем, не е представен нито към датата на проверката, нито при съставяне на АУАН, поради което счита, че е съставен след датата на същата. Касаторът моли да бъде отменено решението на районния съд.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила молба от пълномощник - адв. К., с която същата заявява, че поддържа жалбата, моли присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът- [фирма], се представлява в проведеното съдебно заседание от адв.Г., който оспорва депозиранията касационна жалба. По същество на спора излага доводи за правилност на съдебното решение и неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ц., дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, X-и касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 15.01.2021 г. по НАХД № 1326/2019г. Софийски районен съд, НО, 7-и състав е отменил наказателно постановление /НП/ № К-0049181 от 22.03.2019г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл. 208 от ЗТ на [фирма], представлявано от И. А. Г. е наложено административно наказание -имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за нарушение по чл. 114 т. 2 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя Н. С. С.-Г. и свидетелите А. П. К., А. Т. Ш. и П. П. П. и са приети писмените доказателства, представени с административната преписка по издаване на наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения по см. на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. Съдът е установил и, че още с възражението си, подадено на основание чл.44, ал.1 от ЗАНН, дружеството е представило заверено копие от договор за отдаване под наем на недвижим имот от 05.01.2018г., съгласно който [фирма] е наело още два броя тоалетни клетки, находящи се в сградата на [улица], с обща застроена площ от 7.00 кв.м., които да бъдат ползвани от наемателя по предназначение – като мъжка и дамска тоалетни, обслужващи кафе-аперитив, находящ се в [населено място], [улица], за срок до 31.10.2018г. Въззивната инстанция не е намерила аргументи срещу достоверността на посоченото писмено доказателство, нито аргументи за неговото антидатиране, с оглед защитни цели по административно-наказателното производство. Съдът е посочил, че посоченият документ не само не се е оспорвал от АНО (при положение, че им е бил известен още с подаденото възражение по чл.44 ал.1 от ЗАНН), но е намерил допълнителна подкрепа от приложените допълнителни писмени доказателства, свидетелстващи, че общата наемна сума от 200 лева за целия период е надлежно заплатена на 30.09.2018г., декларирана пред ТД на НАП-С., включително със заплатен еднократен данък по чл.73 ал.1 от ЗДДФЛ. Съдът е посочил, че за достоверността на

договора свидетелстват и неопроверганите показания на свидетеля П. П. и представения нов подобен договор от 20.03.2019г., за следващия летен период през 2019г. Въз основа на тези доказателства, районният съд е счел, че дружеството е удовлетворило изискванията на Наредбата за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения и за реда за определяне на категории, отказ, понижаване, спиране на действието и прекратяване на категорията, и по-специално Приложение №3 към чл.17 ал.1 т.2, Раздел I Изисквания към изграждане, обзавеждане и оборудване на заведенията за хранене и развлечения. I. Категория „една звезда“ т.2.1 и т.2 от „Забележки“, а именно да подsigури общо четири тоалетни клетки (по две мъжки и две женски) при наличния капацитет за над 60 седящи места. Въззивният съд е посочил, че в Графа „Забележки“ т.2 законодателят е използвал предлога „за“, а не „в“, по отношение на тоалетните клетки в заведенията за хранене и развлечения, поради което за търговеца е съществувало задължението да подsigури по две тоалетни клетки за жени и две тоалетни клетки за мъже за нуждите на клиентите на горепосочения туристически обект, без да го задължава тези клетки да са изградени непременно „в“ заведението. Въз основа на тези свои заключения, въззивният съд е преценил, че липсва осъществено нарушение на препращащата разпоредба на чл.114 т.2 от ЗТ, поради което е отменил обжалваното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд, НО, 7-и състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Касационната инстанция възприема посочената от СРС фактическа обстановка, а именно, че на 26.07.2018г. служители на КЗП, сред които свидетелите Н. С.–Г. и А. К., извършила проверка в обект кафе-аперитив „С. бар“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], с[ЕИК]. При проверката е установено, че в посочения обект дружеството предоставяло туристически услуги – ресторантьорство в кафе-аперитив, съгласно Удостоверение за категоризация № 12096 за категория „една звезда“, издадено на 31.05.2014г., валидно до 30.05.2019г. с посочен в удостоверението капацитет 50 места на закрито и 150 места на открито.

Проверяващите установили на място, че заведението разполага с 35 места за сядане на закрито в търговската зала и 150 места за сядане на открито пред заведението на пешеходната зона на [улица]и [улица]. Установено е също, че в заведението има две тоалетни клетки (една за мъже и една за жени) при наличие на общо 185 седящи места.

За констатираното св.С.-Г. съставила на място Констативен протокол №К-2651773 от 26.07.2018г., с който поискала от дружеството да представи копия от удостоверение за категоризация, менюта, регистър за предявени рекламации и документи за професионална и езикова квалификация за персонала. Посочените документи са представени и допълнително приобщени с Констативен протокол № К-086027 от 02.08.2018г.

На [фирма] е издаден АУАН № К-0049181 от 28.09.2018г. за нарушение на чл.114 т.2 от ЗТ. В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН дружеството подало възражение рег.№ С-03-6701/01.10.2018г., в което възразявало срещу констатациите в акта, с

уточнението, че дружеството е наело от съседен имот още две тоалетни клетки – една за мъже и една за жени. Към възражението представило копие от наемен договор за тоалетните клетки.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийта за неговата отмяна по чл. 348, ал. 1 т. 1 във вр., ал. 2 от НПК, във връзка с което излага следните правни съображения:

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Настоящият състав споделя изводите на районният съд, че доказателствата по делото установяват по безспорен начин, че в деня на нарушението - 26.07.2018г. дружеството в качеството на ресторантьор, в категоризиран туристически обект, е предоставяло туристически услуги, които са съответствали на изискванията на дадената за обекта категория "една звезда" и не е налице нарушение на правилото по чл. 114, т. 2 ЗТ във вр. с Приложение № 3 към чл. 17, ал. 1, т. 2 от отменената Наредба.

За прецизност касационният състав намира за необходимо да отбележи и следното:

Към датата на приключване на съдебното следствие и даване ход на съдебните прения пред въззивната инстанция - 15.01.2020 г. е действала и е била приложима Наредба за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечение и за реда за определяне на категория, отказ, понижаване, спиране на действието и прекратяване на категорията от 2015г. /отм. ДВ бр.59 от 03.07.2020г./, както и Приложение № 3 към чл. 17, ал. 1, т. 2 към нея, а към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело - 29.10.2021 г. и към датата на постановяване на настоящото решение, е приета и са действащи разпоредбите на Наредба за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости /обн. ДВ. бр. 59/03.07.2020 г. /. Съгласно Приложение № 3 към чл. 14, ал. 1 т. 3 "Изисквания към изграждане, обзавеждане и оборудване на заведенията за хранене и развлечения", категория "една звезда", за ЗХР, се допуска с изключение на заведенията за бързо обслужване - от 151 до 225 места - 3 тоалетни клетки, като едната е оборудвана и за хора с намалена подвижност. В случая, както е установено, в обект кафе-аперитив „С. бар“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], са налични 185 места за сядане и има четири тоалетни клетки. Ето защо, процесното заведение отговаря на изискванията на сега действащата Наредба и в него се предоставят туристически услуги, съобразно определената му категория.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да отмени наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани.

По тези доводи касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 15.01.2020 г. на СРС, НО, 7-и състав е правилно на основание чл. 348 НПК и при

условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не се констатираха служебно основания за отмяна на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 АПК във вр.чл. 209 т. 1 и т. 2 АПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.01.2020 г., постановено по НАХД № 13226/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, на основание чл. 223 АПК, като не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.